

Vi er på Almen Kirkegård en kold og blæsende dag i februar. Snefaldet skjuler en stor del af det velholdte gravsted, vi besøger, men den store sten fremstår smukt og markeret af dekorativt stedsegrønt. På stenen står der:

**KORNET
FRODE MUNCH VESTERBY**

FØDT I AALBORG DEN 27. NOVEMBER 1919
FALDET I TRÆFNINGEN VED HADERSLEV
DEN 9. APRIL 1940

ÆRE VÆRE DIT MINDE

Om de ulykkelige begivenheder i Haderslev den 9. april, der førte til Vesterbys død, berettes følgende:

"Garnisonen i Haderslev var gået i stilling bag kanalen i byens sydkant, hvor den afventede tyskernes ankomst. En 37 mm kanon var placeret foran stillingen på hjørnet af Hertug Hans Gade. Den stod foran en kalket væg og var synlig på lang afstand.

Besætningen bestod af gruppeførereren, kornet Vesterby, skytten Hansen, samt hjælperne Bonde, Hansen og Berthelsen, som fortæller:

"Da vi ingen morgenmad havde fået, fik vi lov til at gå ind til beboerne i gaden og drikke kaffe. Folk var meget venlige mod os, og vi blev beværtet på bedste måde. Her var vi, til vi blev afbrudt af råb nede fra gaden. Vi løb hen til vinduet, og vi kunne forstå, at fjenden var set. Vi greb vore hjelme og geværer, styrtede ned ad trapperne og kom hurtigt på plads ved kanonen. Omtrent samtidig slog maskingeværkuglerne ind i væggen bag os. Vi fik øje på de fjendtlige kampvogne, der beskød os. Skytten tog roligt sigte og affyrede det første skud.

stenensfortælling

4. FORTÆLLING
AF HANS JACOB HANSEN

Kornet Vesterby, der stod på højre side af kanonen, blev ramt af et fjendtligt projektil og faldt om. Han slæbte sig i dækning, men var på dette tidspunkt dødeligt såret. Vi lå i en forfærdelig kugleregn, men vi var alligevel meget rolige, og skytten afgav næste skud. Jeg faldt ned af kanonen ved dette skud, og da jeg kravlede på plads igen, gik der en kugle gennem min feltflaske, så vandet løb ud. Derefter blev hjælperen Hansen ramt i skinnebenet, så benet brækkede, og kuglen fortsatte ned i hælen, hvor den blev siddende. Desuden blev han ramt i højre skulder og lår. Han blev slæbt i dækning og var ukampdygtig. Jeg fik en kugle gennem højre fod, jeg mærkede det knap nok, men jeg var klar over det. Så afgav vi tredje skud, og omtrent samtidig blev skytten dødeligt såret, Bonde fik en kugle gennem venstre arm, og jeg fik en i højre lår. Skytten slæbte sig i dækning, og jeg indtog hans plads.

Så blev Bonde ramt af nogle splinter, antagelig fra skjoldet på kanonen. En af splinterne ramte ham i højre øje, men ikke i selve øjeæblet. Han fik slæbt sig i dækning, og jeg var blevet ene tilbage. Hvis nogen spørger mig, hvorfor jeg ikke sørgede for at komme i dækning, kan jeg ikke svare derpå, men jeg blev ved kanonen, måske i håb om, at jeg selv kunne skyde, eller, ja, jeg ved ikke, jeg var dengang ikke så hårdt såret som mine kammerater.

Kort efter blev jeg ramt af et strejfskud i højre hånd, og lidt efter af en kugle, der gik ind i højre arm lige over albuen, der

fortsatte gennem leddet og gik ud lige under albuen. Jeg var nu udelukket fra at komme i dækning, og havde kun at håbe på, at kuglerne ville gå uden om mig, men jeg fik endnu en, den femte og sidste, en pansergranat i skulderen. Den ramte heldigvis ikke knoglen, men den lavede et stort kødsår. Kampvognene kørte nu ned mod spærringen ved Sønderbro. Pludselig lød der et brag, og jeg så vor gode kanon blive fuldstændig ødelagt af en kampvogn, der kørte imod den. Jeg betragter det som et mirakel, at jeg ikke ved samme lejlighed blev fuldstændig massakreret.

Hvad der herefter skete, ved jeg ikke meget om."

Der var sket det, at ordren om at opgive al modstand var nået frem fra København, al skydning blev indstillet, og

garnisonen overgav sig. Klokkeren var da 8.10."

Vesterby bliver altså ramt som den første. Han er måske i kamp i ét minut før det er slut. Hvad tænkte han, de sidste minutter, han levede? Hvad tænkte han og de andre i timerne og minutterne før, tyskerne nåede frem? En kanon mod adskillige tusind velbevæbnede soldater med kampvogne? Tænkte han på forældrene derhjemme, som han nu skulle dø fra, tænkte han på Aalborg, hvor han fik sin grav. "Faldet i Danmarks Frihedskamp". Stenen er stor. Det er ordene også. Forældrenes sten er meget beskeden i sammenligning og placeret ydmygt bag den store søn. Han gav sit liv for Danmark. Men hans sidste minutter må have været fyldt af angst.

Skolebørnene kiggede nysgerrigt på 37 mm kanonen og de fem danske soldater. Lidt senere var kanonen knust og alle fem mand hårdt såret - heraf to dødeligt.